

AİDİYET

RADHA AGRAWAL

Daybreaker CEO & Kurucu Ortağı

THINX Kurucu Ortağı

DESTEK YAYINLARI: 1900
KİŞİSEL GELİŞİM: 360

RADHA AGRAWAL / **AİDİYET**

Orijinal Adı: BELONG

Find Your People, Create Community, & Live a More Connected Life

This edition published by arrangement with WORKMAN PUBLISHING CO., INC.,
a subsidiary of Hachette Book Group, Inc., Kalem Ajans

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı
izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Çevirmen: Cemal Can Tarımcıoğlu

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kapak Tasarımı: Sedat Gösterikli

Sayfa Düzeni: Banu Akparmak

Destek Yayınları: Nisan 2024

Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-6608-60-3

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Yıkılmazlar Basım Yay.

Prom. ve Kâğıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah.

Gülbahar Cad. No. 62/B

Bağcılar/İstanbul

Sertifika No. 45464

Tel. (0) 212 630 64 73

BELONG

“Bu kitabı okuyun, ne diyorsa yapın ve tam olarak ait olduğunuz yeri keşfedin.”

–**JOHN MACKEY**, Whole Foods Market’in Kurucu Ortağı ve CEO’su

Aidiyet

Size uygun insanları bulun, bir topluluk yaratın
ve daha bağlantılı bir hayat yaşıyın.

RADHA AGRAWAL

Çeviren: CEMAL CAN TARIMCIOĞLU

Aidiyet'e Övgü

“Bir yere ait olmak istiyorsanız, bu kitabı okuyun.”

– *Deepak Chopra, Doktor*

“Radha okuması eğlenceli, anlaşılması kolay ve derin bir bilgelik içeren bir kitap yazdı. Aynı gün okuması için arkadaşlarımdan birine verebilmek adına kitabı sabırsızlıkla bitirmeye çalışıyordum.”

– *Tony Hsieh, Zappos'un CEO'su ve Delivering Happiness'in yazarı*

“Bu yıl, sağlık maliyetleri artmaya devam ederken Amerika'nın mutluluk seviyesi düştü. Radha'nın her ikisi için de bir çözümü var. İnsanları birbirine bağlamaya ve onlara amaç sağlamlarına ve topluluklarını bulmalarına yardımcı olmaya yönelik ilgi çekici, yüksek enerjili yaklaşımı, herhangi bir ilaçtan daha güçlü bir panzehirdir. *Aidiyet*, kabilenizi bulmak ve onun inanılmaz iyileştirici güçlerinden yararlanmak için ilgi çekici hikâye anlatımını, sağlam araştırmayı ve kolay bir reçeteyi bir araya getirmektedir. Okuyun ve daha uzun, daha iyi yaşayın!”

– *Dan Buettner, National Geographic üyesi ve New York Times, Blue Zones kitaplarının en çok satan yazarı*

“Hayatı Radha kadar özgün bir ifadeyle yaşamayı bilen çok az insan var. Bu kitapta bize, bu yaşam tarzının hepimizi insanlar olarak en çok arzuladığımız şeye, yani aidiyete nasıl ve neden götürebileceğini açık ve eğlenceli bir şekilde gösteriyor.”

– *Alexander Ljung, SoundCloud'un Kurucusu ve Başkanı*

“Radha Agrawal, Amerika’daki en önemli hareketlerden birini inşa etmenin merkezinde yer alıyor: Giderek birbirinden kopuk vatandaşlardan oluşan bir nüfus arasında derin bir topluluk yaratılması. Aidiyet, olağanüstü girişimcilik yolculuğundan öğrendiği güçlü dersleri alıyor ve herhangi bir grup içinde veya herhangi bir amaç etrafında gelişen bir topluluk oluşturmak veya bunun bir parçası olmak isteyen herkes için temel bir rehber oluşturuyor.”

– **Ben Rattray, *Change.org Kurucusu ve CEO’su***

“Radha bu kitabı yazmak için doğdu. Son on yılını, çılgın bir şekilde, topluluk oluşturmanın planını bulmaya odaklanarak geçirdi ve bu kitap şifreyi çözüyor. Çizimleri kitabı cana yakın ve okuması eğlenceli kılıyor. Başarısından inanılmaz derecede gurur duyuyorum. Herkesin kabilesini bulmasına yardımcı olacak.”

– **Miki Agrawal, *Kurucu, Tushy, THINX, Wild ve Disrupt-her ve Do Cool Sh*t kitaplarının yazarı***

“Doksan dakikada bir dünyanın yörüngesinde dönerken, gezegenle ve aşağıda yaşayan ve çalışan tüm dünyalılarla inanılmaz bir bağ hissettim. *Aidiyet*’i okumak bana bu bağlılık hissini hatırlattı. Bu kitabın, okuyucuların anlam ve amacı birlikte yeniden tesis etmelerine yardımcı olacağına eminim.”

– **Leland Melvin, *astronot, S.T.E.A.M. Kâşif ve Chasing Space’in yazarı***

Yazar Hakkında

Radha Agrawal insanları sever. Şu anda dünya çapında yirmi beş şehirde ve bir düzine üniversite kampusunda etkinlikler düzenleyen ve yarım milyonluk etkin bir topluluğa sahip olan sabah dansı ve sağlık hareketi Daybreaker'ın Kurucu Ortağı, CEO'su ve Baş Topluluk Mimarı'dır. Tanınmış bir girişimci (THINX ve LiveItUp'ın kurucu ortağı), konuşmacı, mucit ve yatırımcı olan Radha, kısa bir süre önce, anlamlı topluluklar oluşturmakla ilgilenen bireyler, ilerici kuruluşlar, üniversiteler ve markalar için kapsamlı bir Topluluk Mimarisi ve Deneyim Tasarım Laboratuvarı olan The Belong Center'ı başlattı. MTV tarafından "dünyayı değiştirecek 8 kadından biri" olarak seçildi. Radha, sevgilisi Eli ve ikiz kız kardeşi Miki ile Brooklyn, New York'ta yaşıyor. Birçok aile üyesi ve arkadaşı birkaç blok ötede yaşıyor. Onu çoğunlukla topluluk ve deneyim tasarım projeleriyle uğraşırken veya New York City'deki Daybreaker'daki dans pistinde bulabilirsiniz (eğer dünyanın başka bir yerinde gün doğumunda dans etmiyorsa).

içindekiler

BİRİNCİ KISIM: İÇERİ GİRMEK

- 1 Aydınlanma Anım
Topluluk Hayatımı Nasıl Değiştirdi?.....21
- 2 Nazik Öz Farkındalık
Nasıl Ortaya Çıkıyorsunuz?.....37
- 3 Niyet
Bir Yere Yazın ve
Derine İnin.....67
- 4 Enerji
Sıcaklığı Ayarlayın,
SEA'lar Neden Arkadaş
Mıknatıslarıdır ve Doğal
D.O.S.E.'nizi Nasıl Serbest
Bırakırsınız?.....83

İKİNCİ KISIM:
DIŞARI AÇILMAK

Size Uygun İnsanları
Nerede Bulabilirsiniz? **5**
Topluluğun Dört Aşaması.....121

Trend Yöntemi **6**
Hayalinizdeki Topluluğu Sıfırdan
Nasıl Oluşturursunuz?.....158

Topluluğunuzu Besleyin **7**
Daha Fazlası İçin Geri Gelmelerini
Sağlamanın On Kusursuz Yolu.....179

Çatışmayı Yeniden **8**
Çerçeveselendirin ve
Kucaklayın
Yaşam Dilleri, Arkadaşlık Döngüsü,
Dışlanma Korkusundan Kaçınmak
ve Dedikodudan Kurtulmak..... 195

Aidiyet ve **9**
Yaşlanma
Usta Bir Vatandaş
Olarak Yaşayın 217

Aidiyetin **10**
Geleceği
Sırada Ne Var?.....227

Teşekkürler.....235

Bu kitap, her gün kendi topluluklarını yaratmak ve onlara hizmet etmek için uyanan –yaşlı ve genç– cesur ve cömert ruhlara adanmıştır. Sadece varış noktasından değil, süreçten de keyif aldığınız için teşekkür ederim.

Ve gelecekteki çocuklarıma:

Sizinle derin bir aidiyet duygusu hissedeceğiniz bir dünya yaratmaya söz veriyorum.

Önsöz

Baştan fikrimi belirterek başlamalıyım sanırım: Bu kitabı kesinlikle çok seviyorum! Radha Agrawal, kim olduğunun yansıması olan bir kitap yazdı: otantik, bilge, maceraperest ve sevgi dolu. *Aidiyet*, hepimizi; kim olduğumuzu, neyi sevip neyi sevmediğimizi, hayattaki amacımızı ve bize neyin neşe ve mutluluk verdiğini keşfetme yolculuğuna çıkarıyor. Bu kitap, bize başkalarıyla gerçekten nasıl bağlantı kuracağımızı ve karşılığında bizi besleyecek toplulukları nasıl yaratacağımızı gösteren bir keşif rehberidir.

Hepimiz çeşitli topluluklar içinde doğup büyüdük: ailelerimiz, mahallelerimiz, okullarımız, kulüplerimiz, arkadaşlarımız, dini gruplarımız, şehirlerimiz, daha büyük olan ulusumuz ve aslında tüm insan ırkı ve hatta belki de tüm canlılar. Bizler özümüzde birer kabile hayvanlarıyız ve yalnızca gerçekten ait olduğumuz topluluklar içinde tamamen gelişebiliriz. Otantik, bize özgü topluluklara olan ihtiyaç ve arzumuza rağmen, çoğumuz bunu hayatımızda deneyimlemiyoruz. Pek çok Amerikalı, artık biyolojik ailelerine yakın değil ve içinde büyüdüğümüz mahalleler ve topluluklar artık hayatlarımızla ilgili olmaya bilir. Hepimiz, çeşitli topluluklara ait olmanın, sağlığımız ve mutluluğumuz için önemi hakkında çok da bilinçli bir anlayışa sahip olmadan yaşam yolculuğumuzda ilerliyoruz. *Aidiyet*, kendimizi nasıl daha iyi tanıyacağımızı; en büyük tatmini yaşayacağımız insanları ve toplulukları nasıl bulacağımızı,

yaratacağımızı ve onlarla nasıl bağlantı kuracağımızı harika bir şekilde gösteriyor. *Aidiyet*, inanılmaz derecede güçlendirici bir kitap, çünkü bizi tatmin edecek toplulukları bulma ve yaratma sorumluluğunu tamamen kendi omuzlarımıza yüklerken, aynı zamanda tam olarak bunu yapmamız için gereken becerileri de bize öğretiyor.

Aidiyet hakkında en sevdiğim şeylerden biri, Radha'nın kendi yaşam yolculuğunu bizimle paylaşması ve bunu içten bir sıcaklıkla yapması. Radha, birçok başarısıyla övünmek şöyle dursun, bize yaptığı hatalardan ve çıkardığı derslerden söz ederek onun zor kazanılmış bilgeliğinden faydalanmamızı sağlıyor. Kitap boyunca çoğu zaman şöyle dediğini hissettim: “Ben buyum. Sevdiğim ve önemsedğim şey bu. Yapmak istediğim şey bu. Bu evren güzel ve harika! Bunu seninle paylaşmak istiyorum. Birlikte eğlenceli ve besleyici bir topluluk oluşturalım. Birlikte daha iyi bir dünya yaratalım.”

Aidiyet; harika fikirler, harika hikâyeler, unutulmaz alıntılar ve derin bir bilgelik ile dolup taşıyor. Sevdiğim onlarca satırdan alıntı yapabilirim, ancak burada güzel bir şekilde ifade edilen, en sevdiğim iki fikirle sınırlayacağım kendimi: “Enerji hayatta harika bir dengeleyicidir. Geçinmek için ne yaptığınızın veya ne kadar paranızın olduğunun bir önemi yok; verdiğiniz enerji, geri aldığınız enerjidir. Negatif enerji, negatif topluluğu doğurur. Pozitif enerji, pozitif topluluğu doğurur. Bu kadar basit.”

Bir de şunu sevdim: “Hayatta, her şeyde olduğu gibi, hiçbir şey aynı kalmıyor. Tüm topluluklar, ilişkiler gelişir ve değişir. Bunun olduğunu hissettiğinizde, ‘Eskiden böyle değildi!’ diye düşünmek yerine şunu düşünün: Asla ‘eskisi gibi’ olmamalı! Topluluklar ve ilişkiler dahil her şey gelişir ve bu çok güzel bir şey! Bunu benimsemeyi öğrenelim!”

Aidiyet, olağanüstü bir kişinin yazdığı olağanüstü bir kitap. Hızlı okunabilir ama yavaş okunmalı ve her şeyden önce içindeki alıştırmalar yapılmalıdır. Özetle, izin verirseniz hayatınızı olumlu yönde değiştirecek bir kitap. Benimkini değiştirdi; hayat maceramı daha kararlı, daha cesurca ve daha sevgi dolu bir şekilde yönetmem için bana ilham verdi. Umarım sizde de aynı etkiyi sağlar.

– John Mackey, Whole Foods Market’in Kurucu Ortağı ve CEO’su

“Keşfetmekten vazgeçmeyeceğiz.
Ve tüm keşiflerimizin sonu, başladığımız yere
varmak ve o yeri ilk kez tanımak olacak.”
– T. S. Eliot

NAZİK ÖZ FARKINDALIK

NIYET

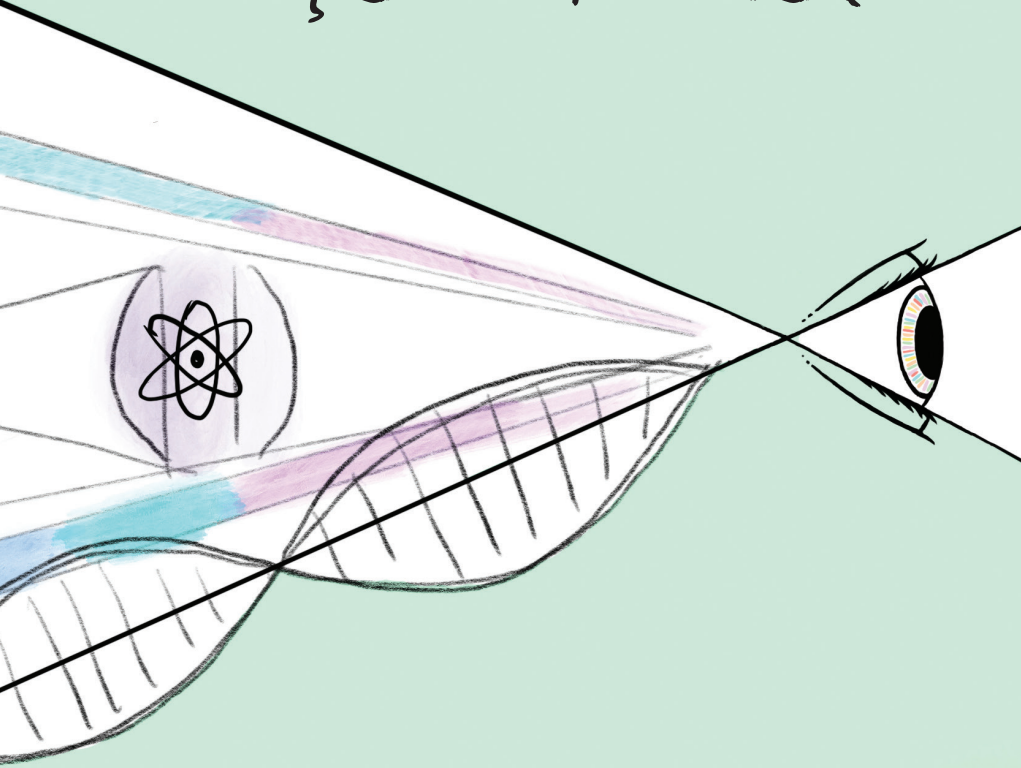
SARMALANMIŞ
GÜVENLİ
DESTEKLENMİŞ

ENERJİ

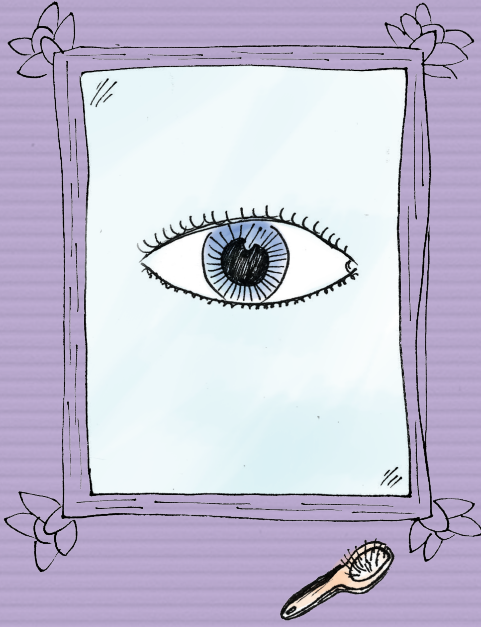

Birinci Kısım:

İçeri Girmek

“Topluluk içinde doğarız; başka bir insana tamamen bağılıyız. Bağlantı olmadan hayatta kalamayız. Ait olmak DNA’mızda var.”

Toplumun önemini
anlamıyordum. Otuz yaşında
aydınlandım.

Aydınlanma Anım

Topluluk Hayatımı Nasıl Değiştirdi?

Otuz yaşına geldiğimde herhangi bir yere ait olmadığımı anladım. Ocak ayında karlı bir cumartesi günü, New York'taki dairemdeki banyoda, düğüm olmuş saçlarımı tarayıp dışarı çıkmaya hazırlanırken, aynada kendime baktığım sırada bir aydınlanma yaşadım: Mutlu görünmüyordum.

Tek yumurta ikizim Miki ve sevdiğim ama dünyanın dört bir yanına dağılmış oldukları için nadiren gördüğüm küçük bir arkadaş grubu dışında, gerçekten hiçbir yere güçlü bir aidiyet duygusu hissetmiyordum. Kendimi, neredeyse her cumartesi, umursamadığım şeylerden bahseden arkadaşlarla aynı spor barında sıkışıp kalmış buluyordum ve genellikle bayılana kadar içiyordum. Daha yeni nişanlımdan ayrılmıştım ve kendime ya da bedenime saygı duymuyordum. Ve o gece yine dışarı çıkıp her şeyi tekrar yapmak üzereydim.

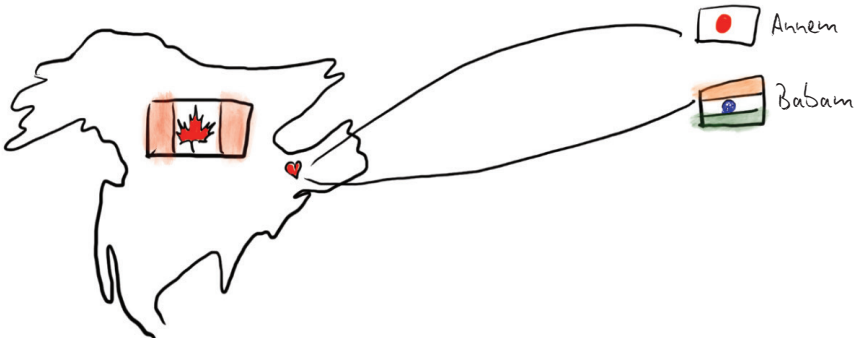
O anda bir şeylerin değişmesi gerektiğini anladım. "Aslında ne istiyorum?" diye kendime sordum. "Benim için önemli olan nedir? Hayat bundan mı ibaret? Ben sadece bana ilham vermeyen insanlarla sarhoş olan bir hafta sonu savaşçısı mıyım? Zamanımı istediğim gibi mi harcıyorum yoksa sadece yalnızlığımı ve derin bağlantı eksikliğimi uyuşturuyor muyum?" Yokuş aşağı yuvarlanmaktan bıktığımı fark ettim.

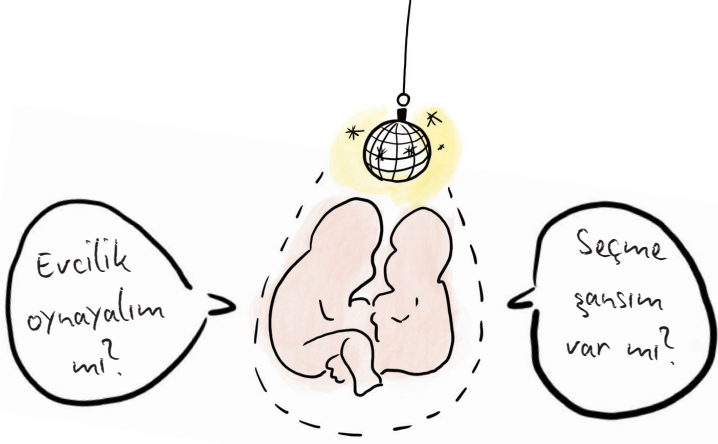

Büyürken, topluluk, aile değerlerinin merkezindeydi. Ailem 1970'lerde Kanada'ya göç etmişti: Babam Hindistan'dan, annem Japonya'dan. Lisansüstü yaparken tanışıp âşık olduktan sonra evlenmişler ve binlerce kilometre uzaktaki ailelerinden gördükleri çok az destekle kız kardeşlerimi ve beni büyütmüşler. Geriye dönüp baktığımda, bize topluluğun önemi hakkında ne kadar çok şey öğrettiklerini ve özellikle de ikinci dilleri İngilizce ile kendi topluluklarını sıfırdan inşa etmek için ne kadar savunmasız ve cesur olmaları gerektiğini şimdi anlıyorum.

Annemin rahminde, tek yumurta ikizim Miki ile şap şap su sıçrattığımızdan beri bir topluluğun parçası olduğumu söyleyebilirsiniz. Ablam Yuri, bizden bir yaş daha büyüktü (tam olarak 363 gün daha büyüktü), bu yüzden en başından beri her gün birlikte oynayabileceğim, öğrenebileceğim, savaşabileceğim ve barışabileceğim iki kız kardeşim vardı. Bu, her zaman heyecan vericiydi: Birbirimize saldırdığımızda travmatik, birbirimize kenetlendiğimizde ise güçlendiriciydi.

Maddi durumumuz kısıtlı olduğunda bile, ebeveynlerimiz her şeyin dört dörtlük olduğu doğum günü kutlamaları ve ak-

şam yemeği partileri düzenlediler, burada arkadaşlarımız için oyunlar icat ettik ve her yıl özel bir meyve kokteyli tasarladık. Babamın mühendislik ekibi için düzenlediği bir partide bodruma indiğimi ve herkesin İngiliz meslektaşlarının önderliğindeki dramatik şiir okumalarına güldüğünü hatırlıyorum. Bütün bunlar bende kalıcı bir yer etti. Ailemizde eğlence çok önemliydi (elbette bol miktarda ev işi ve ev ödevi tamamlandıktan sonra) ve düzenlenen yarışmaları da dahil olmak üzere topluluk örgütlenmesi her zaman yaşam biçimimiz olmuştur.

Peki, her şey ne zaman değişti?

Otuz yaşına geldiğimde neden bir yere ait olmadığımı hissediyordum? Çünkü hayatta daha fazlası olması gerektiğini biliyordum.

Geriyeye dönüp baktığımda, son on yıldır arkadaş edinmeyi “zamanım olursa” kategorisine koyduğumu fark ettim. İş her zaman önce geliyordu ve arkadaşlarla yapılan planları iptal etmek normal sayılıyordu. Sırf daha kolay olduğu için, iyi olan ama ilham vermeyen insanlarla zaman geçirdim. Sosyal medyayı yakalamak istediğim için gerçek hayatta biriyle daha derin bir bağ kurma fırsatını çoğu zaman erteledim veya kaçırdım. Facebook ve Instagram’da ne kadar çok “arkadaşım” ve “takipçim” olursa hayatım o kadar iyi ve dolu olur diye düşündüm. Ama bu yaşam biçimi, daha çok bir bağımlılık, bir acele, ego tarafından yönlendirilen, güvensizliklerin her yerde köpürdüğü ve sonunda çok az tatmin sunduğu bir şeydi. Reddedilme korkusuyla potansiyel yeni arkadaşlara ulaşamayacak kadar gururluydum (güvensizdim). Ama artık bu tür hislere sahip başkaları da olduğunu biliyorum.

Düşünen, hissedeni
bir insan olmak
zordur; özel-
likle dijital
çağda!

BELKİ OTUZ YAŞINA BASMAK BENİ UYANDIRDI, ama bu, gerçekten tosladığım bir “olay” veya “dip nokta” değildi. Bu basit bir tanımaydı. Bir farkındalık. Ve bu konuda bir şeyler yapmıyordum.

O gece, spor barında etrafıma baktım ve neredeyse herkesin benim gibi duygularından kaçtığını fark ettim.

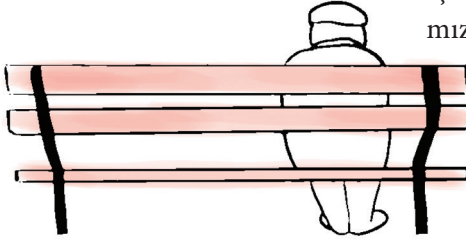
İnsanlar birbirlerine değil etrafa bakıyordu. Barın yarısı telefonlarına gömülmüştü ve diğer yarısı kavgacı bir şekilde sarhoşturmuş ve birbirlerine bağıyor, kabaca sevişiyor ya da içiyorlardı. Bunun bir parçası olduğuma ve bunun bunca yıl devam etmesine izin verdiğime inanmadım! Bu insanlarla hiçbir ortak noktam yoktu! Ne düşünüyordum ki? El sürmediğim biramı bıraktım ve eve koştum. Başım dönüyordu. Bir değişiklik yapmaya kesin olarak kararlıyordum.

Yetişkin hayatımda ilk kez çevremdeki insanlar hakkında bilinçli olacaktım.

Bir topluluk yaratma konusunda daha tutkulu hale geldikçe, izolasyonun ve aidiyet eksikliğinin **BİR KRİZE** dönüştüğünü öğrendim:

- Dört Amerikalıdan biri, güvenebileceği ve önemli konuları tartışabileceği HERHANGİ BİR arkadaşı olmadığını söylüyor; *American Sociological Review*'da yayımlanan 2006 tarihli bir araştırmaya göre, bu sayı son otuz yılda üç katına çıktı.

- Altmış beş yaşın üzerindeki her üç Amerikalıdan biri, sosyal olarak tecrit edilmiş durumda; seksen beş yaşın üzerindeki için sayı ikide bire çıkıyor. Bunu öğrenmek yürek parçalayıcıydı. Şu anda içinde yaşadığımız dünyayı yaratmak için

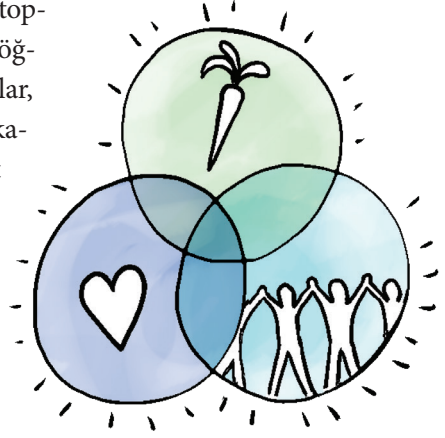

çok çalışın insanlar, tebrik edilmek yerine izolasyona mı itiliyor?! Buna inanamadım!

- Başka bir araştırma, zayıf sosyal bağların sağlığımız için alkolik olmak kadar ve obeziteden iki kat daha zararlı olduğunu buldu. Bir an için oturun ve bunu düşünün: *Zayıf sosyal bağlantılara sahip olmak, alkolik olmak kadar kötü ve obez olmaktan iki kat daha kötü.*

- Başka bir çalışma, izolasyonun iltihaplanmayı artıran ve vücudun hastalığa karşı otoimmün tepkisini baskılayan bir hücrel zincir reaksiyonunu başlattığını buldu. Yani yalnızlıktan dolayı hastayız!

• Ama sonra en uzun yaşayan topluluklar olan “Mavi Bölgeler”i öğrendim: Japonya’da Okinawalılar, İtalya’da Sardinyalılar, Kosta Rikalılar ve Yedinci Gün Adventist Kilisesi üyeleri. Sağlıklarını ve uzun ömürlerini güçlü aile bağlarına, keyifli sosyal ilişkilere, düzenli egzersize ve toplu olarak çoğunlukla sebze yemeye bağlıyorlar.

Bu büyük farkındalık çağrısıydı. Topluluğun, sağlığım ve mutluluğum için ne kadar hayati olduğunu hiç fark etmemiştim...

Sosyal, kültürel ve çevresel sorunları çözen bir iş yaratmakla ilgilenen insanlar için kullanılan bir terim olan sosyal girişimci olmak, nihayetinde toplulukların önemine gözlerimi açan şeydi. 2010 yılında, çocukları sebzelerini yemeye teşvik etmek için *Super Sprowtz* adında bir çocuk beslenme eğitimi medya şirketini (*Susam Sokağı* tarzında) kurdum. Dört çocuk kitabı yazdım, dünyanın en iyi kuklacılarıyla birlikte elli eğitici video hazırladım, ülke çapındaki yoksul ilkokullarda salata barı programları başlattım ve sağlıklı beslenmeyi eğlenceli hale getirecek kapsamlı bir müfredat oluşturmak için en iyi eğitimcilerden bazılarıyla çalıştım. Çalışmayı yürüttüğüm beş yıl boyunca, dünya çapında yüz binlerce çocuğu etkiledik. Heyecan verici adımlar atarken, aynı zamanda teknolojinin çocukların birbirleriyle bağlantı kurma biçimlerini nasıl etkilediğini ve onları nasıl daha hareketsiz ve yalnızlaştırdığını da ilk kez gördüm.

Bu dönemde, 2013 yılında Miki, arkadaşımız Antonia ve ben kadın hijyen ürünleri pazarını bozmak amacıyla bir iç giyim teknolojisi şirketi olan THINX'i kurduk. Misyonumuz yalnızca âdet görmeye başa çıkmanın yeni bir yolunu icat etmek (ve gezegene ve uygun çözümlerden yoksun olan gelişmekte olan ülkelerdeki kadınlara hizmet etmek) değil, aynı zamanda kadınları birleştirmek ve kadınların güçlendirilmesi için bir platform oluşturmaktı. İlk taslağımızı düzenlemek ve geliştirmek için üç yıl harcadık ve 2013'teki Kickstarter kampanyamızdan bu yana, THINX'i ve misyonumuzu destekleyen yüz binlerce kadından oluşan inanılmaz bir topluluk oluşturduk. Bu da hayatın her alanında ilişkilerin gücüne ve önemine olan inancımı güçlendirmeye yardımcı oldu.

Aynı yıl (2013, sürekli EVET dediğim yıldı!), arkadaşım Matt ve ben bir gece geç saatlerde falafel yemek için bir araya geldik. Gece hayatının adi palavracıları olarak, alabildiğine alkol ve dijital bölünmelerin istilasına uğramaktan bıkmış olarak dansın, güzel ve temiz eğlencenin temellerine geri dönmek istedik. Sabahın erken saatlerinde işe gitmeden önce bodrum katındaki bir salonda yoga, dans ve eğlence için arkadaşlarla bir sosyal deney olarak başlayan şey (birkaç arkadaş başlangıçta bizim deli olduğumuzu düşündü!), yaramaz bir hareket olan Daybreaker'a dönüştü. Şu anda dünya çapında yirmi beş şehirde ve bir düzine üniversite kampusunda 450.000'den fazla üyesiyle "yaramaz" bir hareketiz ve daha yeni başlıyoruz.

Artık zamanımı Topluluk Mimarı olarak çalışarak geçiriyorum. Bu, kendim ve zamanını insanları bir araya getirerek geçirenler için uydurduğum bir terim. En iyi mimarlar malzeme, tasarım, ışık ve mekân hakkında düşünür, Topluluk Mimarları da farklı değildir. Topluluklar, özenli tasarım ve enerjik bağlantı noktaları aracılığıyla insanların bir araya gelmesiyle inşa edilir.

Daybreaker'ı başlatmak için bir uçtan diğer uca ülkeyi ve dünyayı dolaştım ve bu seyahatler sırasında var olan farklı top-

luluklardan bir şeyler öğrenmek için konuşacak her türden insan aradım: öğrenciler, öğretmenler, mühendisler, kuaförler, girişimciler, psikologlar, emekliler, çocuklar, taksi şoförleri, CEO'lar; artık aklınıza ne gelirse. Pek çok insanın ait olmayı istemenin neredeyse utanç verici olduğunu düşündüğünü öğrendim. Bunu “muhtaçlık” olarak görüyorlar. Bu, elbette muhtaçlıktır... Bu temel bir insan ihtiyacıdır! Maslow'un temel insani ihtiyaçlar hiyerarşisinde aidiyet, sevgi ihtiyacının yanında yer alır.

Ait olma ihtiyacı esastır!

